

[Bertel Dahlgaard.]

saadant skal kunne ske, skal der vedtages en Grundlovsændring — er det ærede Medlem ikke enig med mig om det? —, og man kan naturligvis vedtage en Grundlovsændring, der gaar ud paa, at nu skal Valgretsaldere her i Landet være 21 Aar. Der er det jeg føjer til, at ingen vil dog have gennemført en Grundlovsændring, der alene gaar ud paa det, idet vi saa vilde faa en Rigsdag med to Ting, der begge var valgt ved 21 Aars Valgret og uden noget Særpræg for noget af Tingene. Det vil det ærede Medlem sikkert heller ikke tilstræbe, men saa maa vi have en Grundlovsændring, som ogsaa tager Spørgsmaalet om Tingenes Opbygning og Sammensætning op. Hvis vi kan faa det gjort til Efteraaret, er Muligheden til Stede for Landstingets Oplosning, og det vil jeg overmaade gerne være med til. Jeg skal være mindst lige saa ivrig som det ærede Medlem for at arbejde med derpaa, og jeg er lige saa ivrig som det ærede Medlem for at naa til den Tilstand, at Valgretsaldere nedsættes, men det maa jo ske paa grundlovmæssig Maade.

Jeg maa maaske have Lov at føje til, at det kan synes noget mærkeligt, at det skal være mig, der understreger dette saa stærkt, idet vi jo ikke maa glemme, at det ærede Medlem Hr. Finnemann Bruun tilhører et Parti, som for ikke saa længe siden mente, at 35 Aar var en passende Valgretsaldere til Landstingsvalg, og som har Ansvaret for, at man her i Landet skal være 35 Aar for at kunne stemme ved Landstingsvalg. Jeg har altid haft overmaade megen Respekt for nyomvendtes Utaalmodighed og Iver, men Respekten gaar ikke saa vidt, at jeg ikke mener, der skal være Orden og System i Tingene.

Er der nogen, der vil spørge mig om, hvilken Rækkefølge jeg mener Sagerne skal tages i, skal jeg gerne sige det. Jeg mener, at det første Bud for den nuværende Regering maa være at drage Omsorg for, at den nugældende Grundlov overholdes til Punkt og Prikke paa alle Omraader. Det er det første Bud. Det andet er, at Regeringen og denne Rigsdag løser Dagens vigtigste Spørgsmaal — og der er mange og meget vigtige Spørgsmaal, langt, langt vigtigere end, om et Landsting opløses et halvt eller helt Aar før eller senere. Det tredje er, at der gennemføres en Grundlovsændring saa snart som overhovedet muligt, som nedsætter Valgretsaldere og indeholder de Ændringer med Hensyn til Tingenes Sammensætning, som er en nødvendig Følge af Valgretsaldernes Nedsættelse.

Det ærede Medlem Hr. Finnemann Bruun kunde ikke erkende, at der var nogen Væsensforskel mellem det at fremskynde et Folketingsvalg og at fremskynde et Landstingsvalg. Det beklager jeg meget. Nu maa det ærede Medlem ikke faa Tilbagefald. Det er jo ikke engang rigtigt, at de to Ting forfatningsmæssigt er ligestillede. Som bekendt er der grundlovsfæstet en ikke uvæsentlig Forskel paa et af de vigtigste Omraader, nemlig vedrørende Landstingets og Folketingets finansielle Myndighed. Dernæst er det ærede Medlem jo ikke ubekendt med den statsretlige Praksis, som er gennemført her i Landet, og som ikke blot er Praksis, men ogsaa er godkendt af den statsretlige Teori. Derfor vil jeg sige: Lad os nu bare skynde os alt det, der er muligt, men inden for Grundlovens Grænser. Naar vi gør det, skal det ærede Medlem Hr. Finnemann Bruun og jeg nok komme til at gaa i Spænd sammen i denne Sag.

Oluf Pedersen: Jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister ikke vilde gaa med til at forkorte Fristerne, for de kunde paa visse Omraader forkortes. Lad det nu være — saa maa den højtærede Indenrigsminister i hvert Fald kunne love mig, at vi ikke skal opleve, at Ministeriets Medlemmer rejser rundt og kritiserer Rigsdagen, fordi Loven faar den vedtagne Affattelse, men det er jo det, der er sket efter de Referater, der foreligger. Ministeriet kommer her med Lovene, som Rigsdagen godkender og skynder sig med at gøre færdige, og saa staaa Ministrene op og siger Tak, hvorefter Ministeriets Medlemmer rejser ud i Landet og kritiserer Rigsdagen for Lovgivningsarbejdet. Det er denne Uanstændighed, vi maa være fri for. Hvis nogen af Ministrene har noget at klage over, maa de komme frem med det her og ikke gaa ud i Landet med det, hvor vi andre ikke kan forsvare os.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Finnemann Bruun har Ordet for en kort Bemærkning.

Finnemann Bruun: Den Uklarhed, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard vil paadutte mig, beror paa, at det ærede Medlem ikke fuldstændig har opfattet, hvad jeg sagde. Jeg har nemlig ikke udtalt mig om Spørgsmaalet Valgretsaldernes Nedsættelse hverken til Folketinget eller til Landstinget, men jeg har udelukkende udtalt mig om Ønskeligheden af, at der skulde afholdes Nyvalg til Landstinget. At dette — det siger jeg, for at der ikke skal opstaa en